

blizu Ernovža, Gmilice in Lučan so že torej selaj proglašene in priznane za jugoslovanske posesti. Vse upanje Nemcev in nemčurjev je torej splavalo po Muri, ki pa že tudi od Ernovža naprej teče po jugoslovanskih tleh.

Boj za Obrajno.

(Poročilo poveljnika obrajnske posadke.)

Dne 4. februarja zjutraj je bila posadka v Obrajni napadena od nemških tolp (približno 300 mož). Več tolp je pa bilo skritih po hišah. O 7. uri zjutraj sem bil popolnoma obkrožen. Z 13 možmi sem si s silo naredil prehod proti Muri, kjer sem zvedel od tamkajšnje straže, da je prišla močna posadka s strojnicami nam na pomoč. Podal sem se nato takoj proti Purkliji in od tam hotel prodirati proti Obrajni. Med tem časom sem dal pri posadki v Purkliji za svoje moštvo pripraviti kosilo, poslal sem eno patroljo proti Obrajni, da dobim zvezo z poročnikom Greifom. Patrolja je pa bila med potjo od nemških tolp razbita.

Točno ob 1. uri popoldan so nemške tolpe v civilni napadale naše stanovanje in kolodvor. Eden naših pešcev je bil, že na tleh ležeč in nezavesten, zaboden v prsi in ustreljen v trebuh. Ker mi ni bilo mogoče še delj časa v sobi vstrajati vsled ročnih granat teh tolp sem zapustil sobo. Zonaj je začela približno 100 mož broječa tolpa grozno streljati iz pušk in metati ročne granate. Vnel se je hud boj. Mi smo imeli 3 mrtve in 6 ranjenih, med temi 2 težko, ki so obležali na bojišču. Nekateri Nemci so nameravali obvezati ranjence rane in jih okrepčati s hrano, toda tolpe so se izrazile: »Wenn jemand den wintischen Hunden etwas zum essen gibt oder sie verbindet wird er sofort von uns erschossen.« (»Ako kdo obveže rane tem slovenskim psom in jim da živila, ga takoj ustrelimo.«) Vsi drugi so bili vjeti. Enega naših mrtvih, in sicer prvega mrtvega, so vrgli tam v bližnji potok.

Jaz sam sem zbežal v bližnjo hišo. Ker je tolpa drvela za menoj, sem skočil skozi okno na cesto, kjer me je zgrabilo 6 mož. Takoj bi me bili ubili, ko ne bi bil zaklical njihov poveljnik: »Nicht schießen, den Hund muß man lebendig hinauf bringen.« (»Ne streljajte, tega psa moramo spraviti živega tja gor.«) Nato so me razorožili in me popolnoma oropali. Potem me odpeljejo četaši, ki naj bi me peljali na občinski urad; med potjo sem spremljevalcu iztrgal puško in zbežal v bližnjo hišo, kjer sem s pomočjo enega civilista po noči pobegnil.

Opomnim, da je bila posadka v Obrajni 17 mož močna, nemške tolpe v civilni oborožene s puškami in ročnimi granatami pa 300 mož. V Obrajni sem zgubil 1 ranjenega in 4 vjete.

Lepoša Josip, stabni narednik, poveljnik posadke v Obrajni.

Amerikanci vozijo živila za Češko.

V ponedeljek, dne 10. februarja je dospela posebna ameriška komisija v Maribor, da izposluje prost in neoviran prevoz 50.000 tun živila iz Amerike preko Špilja na Češko. Naši vojaški in civilni zastopniki so zagotovili Amerikance, da jamčijo za redni prevoz po vsem našem ozemlju. Amerikanci so se zahvalili našim zastopnikom in so obljubili, da bodo poslali prav kmalu tudi v naše obmejne kraje dovolj živila: riža, kave, moke, mesa, soli, p-troleja in blaga za obleko. Amerika ima že vse pripravljeno. Le malo je še treba potrpeti. — Nemški zastopniki, njim na čelu nemški deželni glavar dr. pl. Kaan, pa niso kazali Amerikancem tiste pripravljenosti in so še le pozneje dovolili prost prevoz živila za Čeha skozi nemško Štajersko. — Opoldne je ameriški polkovnik, ki je vodil komisijo, povabil vse vojaške in civilne zastopnike na obed v kolodvorsko restavracijo. Obed so pripravile ameriške kuharice iz ameriških živila, katerih vozijo Amerikanci dovolj s seboj. — Politične razprave, t. j. o demarkacijski črti od Špilja do Radgone, se Amerikanci niso udeleževali. Na Dunaju pričakuje Amerikance zastopnik

čehoslovaške države Tusar, da prevzame pri peljana ameriška živila za Čeha.

V Medžimurju in Prekmurju

Naš poročevalec nam opisuje položaj v Medžimurju in Prekmurju sledeče:

Odkar so hrvatske čete zasedle Medžimurje je zadihal naš tamošnji, pod madžarsko strahovlado živeči narod, nov svež zrak. Konec je strahovanja madžarskih financarjev, madžarskih »bataren došev« in drugih tlačiteljev ubogega kmetkega ljudstva. Ljudstvo vriska od veselja, ker je res postalo prosto in rešeno madžarskih okov. Medžimurke prinašajo pridno razna živila, kot mast, moko, fižol na Štajersko, kar je bilo poprej pod smrtno kaznijo prepovedano. Odkar so iz Medžimurja izgnani madžarski židovi, ki so izsesavali naše ljudstvo, vlada vsepovsod red in mir. Naše ljudstvo je nepokvarjeno in narodno zelo zavedno, zlasti odkar je osvobojeno iz madžarskega suženjstva.

Vse drugačne, kakor v Medžimurju so pa razmere v našem Prekmurju, kjer še naš narod vedno ječi vklenjen v madžarske verige. Madžarski vojaki grdo razsajajo v Prekmurju. Kar ni rekvirirala prejšnja vlada, odvzame sedanja strahovlada. Ti madžarski vojaki so hujši, kakor zverjad. Vza mejo nam vse, a plačajo nič. Krave, vole, ovce, kureline in sploh vse, vzamejo enostavno, ne da bi se zmenili za prošnje, da bi se ljudstvu pustilo vsaj najpotrebnejše. Kot odgovor dobiš od posurovelega vojaka batine s palico. Ljudstvo je zbegano in popolnoma obupano. Zaupa le še v božjo pomoč in rešitev po četah generala Maistra.

Od Krkonoš do Soluna.

Iz Pariza se dne 6. februarja poroča:

Zastopniki petih velesil so razpravljali z dr. Kramářem in dr. Benešem glede zahtev Čehoslovakov, ki zahtevajo državo, ki bi obsegala meje prejšnjega češkega kraljestva s približno 13 milijoni prebivalcev. Zahtevajo tudi poplave meje na ozemlju Grčija do Postorne ob nižjeavstrijsko moravski meji. Konečno so zahtevali, da bi njihova država mejla ob Jugoslavijo, ker bi bili na ta način Nemci odrezani na vzhodu. O Krkonoš do Soluna se mora raztezati država Čehoslovakov in Jugoslavije.

Pritisk na Nemčijo vedno večji.

Iz Pariza se dne 7. febr. poroča:

Dne 17. febr. poteče premirje, sklenjeno med entento in Nemčijo. Najvišji vojni svet entente je v svoji zadnji seji sklenil da poostri pogoje pri obnovi premirja. Generalisim maršal Foch bo zahteval, da entente čete zasedejo mesto Essen ob reki Ruhr, v katerem se nahajajo velike Kruppove tovarne za izdelovanje orožja, najhujše bo zahteval, da Nemčija umakne svoje čete z ozemlja na vzhodu v prid Poljske.

Pariški »Matin« piše:

Pritisk na Nemčijo mora biti vedno večji, ker skrajni čas je odločiti na razpis govora Hofferja in Brocksdorffa, ki izzivajo entento. Nemčija se bo že v nekoliko urah prebristala kako napadno sodi če misli, da se je ententa m širjenje na pravi Nemčiji zpremenila tudi le deloma na ko rsi se vedno izzivajoče Nemčije.

Razne politične vesti.

Škof dr. Mahnič na otoku Krk, ki so ga za sedli Italijani se je odločil proti italijanizaciji na siljo, kar je vzbudilo po vsem svetu veliko zanimanje.

Francosko slovensko prijateljstvo je vedno večje. V Ljubljani se je dne 9. t. m. ustanovila francosko-slovenska organizacija. Namen te organizacije, da gojimo prijateljstvo s Francozi in stopenj z njimi posebno v trgovski stik. Predsednik francosko-slovenske organizacije je dr. Korošec.

V Pariz sta dospela te da dr. Kovačič in dr. Slavič da sofelujeta pri dobrotvi naše severne meje. Ker sta oba gospoda dobro poučena o naših željah glede meje, smemo upati, da bo končna državna meja tam, kjer jo mi hočemo, a ne Nemci.

Maribor ostane slovenski! Začasna meja med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo je severno od Mure Špilje in Radgone ostaneta v naši posesti. O Mariboru pa se pri pogajanjih niti govorilo ni. S čim se bo to neki še sedaj tolažili Nemci? Do Maribora in ozemlja med Dravo in Muro nimajo Nemci nobenih pravic!

Nemške zastave prepovedane. Deželna vlada za Slovenijo je z okrožnico z dne 31. jan. prepovedala razobesjanje in nošenje nemških zastav in zna ov, med te spadajo tudi bivše štajerske in koroške barve. Natančneje v »Uradnem Listu« z dne 8. i. br.

Sijajen shod koroških Slovencev v Spodnjem Dravogradu. V nedeljo, dne 9. t. m. se je vršil v Dravogradu veličasten shod koroških Slovencev. Shoda se je udeležilo več kakor 2000 ljudi. Spod. Dravograd je bil ves v jugoslovanskih zastavah. Iz Maribora je dospela v Sp. Dravograd vojaška godba. O 10 uri smo z godbo na čelu odkorakali v župno cerkev k službi božji, kjer je imel cerkveni govor župnik Rozman. Po sv. maši je godba v cerkvi zaigrala himno »Lepa naša domovina«, gotovo prvič, odkar stoji ta lepi hram božji. Po sv. maši je bil na Glavnem trgu pred Narodnim domom postavljen velik, z zastavami in zelenjem okrašen oder. Ker se je zbrala tako ogromna množica ljudstva, da je nismo mogli spraviti v nobeno dvorano, smo morali kljub mrzlemu vremenu in vetru zborovati pod milim nebom. Shod je otvoril občinski gerent Ivan Verdnik. Za predsednika shoda je bil izvoljen župnik Rozman. Govorili so dr. Lovro Pogačnik iz Ljubljane, goriški Slovenec vojak Pavlica, koroški Slovenec dr. Ravnik iz Maribora, urednik Zebot, okrajni glavar dr. Ipavic iz Slovenjgradca, dr. Gvidon Serbec iz Celja in župnik Rozman. Zastavi navdušeno je bil sprejet govor vojaka Pavlice. Veličasten tabor se je vršil popolnoma mirno ob velikanstem navdušenju množice ljudstva. Tudi popoline se je zborovanje nadaljevalo v vseh prostorih Narodnega doma. Na taboru je bilo sprejetih pet resolucij, v katerih zahtevajo koroški Slovenci združitev Koroške z Jugoslavijo, ngovarjajo proti zasedbi našega ozemlja po Italijanih, izrekajo zaupanje naši vladi, zahtevajo našemu vojaštvu za brambo demokracije ter zahtevajo odpravo slovenske šole za Sp. Dravograd, da se tako popravijo stoletne krivice ponemčevanja naše mile slovenske zemlje.

Manifestacijski shod v Prevaljah na Koroškem se vršil v nedeljo dne 16. svečana 1919 ob 10. uri dopoldne za celo Maziško dolino. Protestiralo se bo proti grabežljivim Nemcem, Italijanom in Madžarom, ki nam hočejo odtrgati dele slov. ozemlja. Na shodu govorijo govorniki vseh strank. Zavedni Slovenci in Slovenke! pridite na ta pomenben shod od blizu in daleč, da se pogovorimo in podučimo v važnih stvareh v uri, ko se odločuje bodo narodov na mirovni konferenci.

V nedeljo v Maribor! Prihitite v nedeljo v velikem številu v Maribor na ljudski shod. Vabimo posebno ekolicane.

Ustanovljajte okrajne in župnijske organizacije Slovenske Kmetijske Zveze. Sezname zaupnikov in udov pošljite odboru SKZ, Maribor, Koroška cesta šte. 5.

Čiščenje na slovenskih šolah. Višji šolski svet v Ljubljani je odstavil o službe nadučiteja Mihaela Mogaja in učitelja Jožefa Schatza oba na petrazrednici v Št. Lovrencu nad Mariborom, in Gabriela Jauniga, nadučitelja pri G. Sv. Kungoti.

Od nekdaj Pohorja. Da naši Nemci tudi slovenske časake radi beró sorčuje sledeči slučaj. Dobim naročni časopis v četrtek namesto v sredo. Ubogo srotijo, kako je bil zdelan! Ves zmuckan in umazan, je izgledal kakor pijančev klobuk v ponedeljek jutro. Kako bi tudi ne? Na pošti so ga »internirali« za celih štiriindvajset ur. Prav za prav ni ostal na pošti, ampak je romal z roke v roko in razkladal našim radovednim »Nemcem«, kako velikanški vtis na ameriško komisijo je napravila nemška demonstracija v Mariboru, kako je francoski oficir od veselja s sabijo plesal, ko so Hani mogotno zarjaveli protifrancosko pesem »Die Wacht am Rheine«. Najbrž so tudi pričakovali poročila, kako silno so učinkovali njihovi podpisi za združenje z Nemško Avstrijo.

Dravsko polje. Velika agitatorija za Nemško Avstrijo in proti Jugoslaviji sta Jožef Fiedler v graščini v Slivnici in Jožef Franz v Orehovi vasi. Ta dva agitatorja in begata naše ljudi na vse mogoče načine. Oblasť kje si?

Kako so Nemci pobrali podpise? Kako so Nemci pri nas na Štajerskem pobrali podpise za ameriško komisijo, smo že povedali; šli so namreč od vasi do vasi in od hiše do hiše ter na različne